

КУПОВАО НАОЧАРИ ДА ЗНА ЧИТАТИ

Пошаље некакав отац свога сина у град у школу, па кад момче дође, ходао је два-три дана с једним својим пријатељем кроз град, па на многим људима, старим и младим, видио наочаре, те упита свога друга зашто они људи носе наочаре. Овај му каже да то они носе зато да боље и лакше читају и пишу. Кад то чује оно момче, рече у себи: „Зашто бих се ја толико година мучио учећи се, него бих и ја могао купити једне наочаре па да одмах могу читати и писати.”

Сутрадан пође у један дућан ће је било наочара, и изнесу му од сваке врсте, а он натакне једне, па заиште да му дадну једну књигу, те је узме наопако, а кад ништа није могао прочитати, он рече:

– Ове не ваљају, дај друге.

Тако је опробао све редом, а све једнако, те рече дућанцији:

– Или ме ти вараш, или не хоћеш продати добрих наочара.

Досјети се дућанција, па му рече:

– Очи су тебе, мој пријатељу, здраве, а наочари добре, него је тебе мозак покварен.

